

Какъ джбътъ стана царь.

Приказка отъ Берта Хортензе Голтъ.

Чули ли сте какъ джбътъ стана горски царь?

Много отдавна, въ незапомнени дни, джбътъ бѣше малко жалко дръвце, което растѣше уединено въ гората. Никой не се спиреше да погледне на него. Неговото стебло бѣше наведено отъ свирѣпитѣ вѣтрове, неговитѣ листа бѣха прости и груби, и вмѣсто желжди той имаше малки бодливи топчици.

Но цвѣтията, които растѣха въ краката му, познаваха малкото джбче и всѣки день му благодарѣха за неговата сладка сѣнка.

Джбътъ простираше своитѣ листа и клоне, за да прѣцѣжда лжчитѣ и капкитѣ, които леко падаха по крѣхкитѣ цвѣтове подъ него. И когато той погледнѣше надоло къмъ тѣхнитѣ изправени лица, малкото джбче потрепваше съ всичкитѣ си листа и тихо промѣлваше на зефира: „Приятно ми е да живѣя за цвѣтията, които обичамъ“.

И малкитѣ птички познаваха джба. Тѣ обичаха да си правятъ гнѣзда въ неговитѣ клоне.

„Тракъ, тракъ, тракъ!“ чукаше пѣстриятъ кълвачъ една хубава пролѣтна сутринь. „Мога ли да си направя жилище у васъ?“

